

CAP

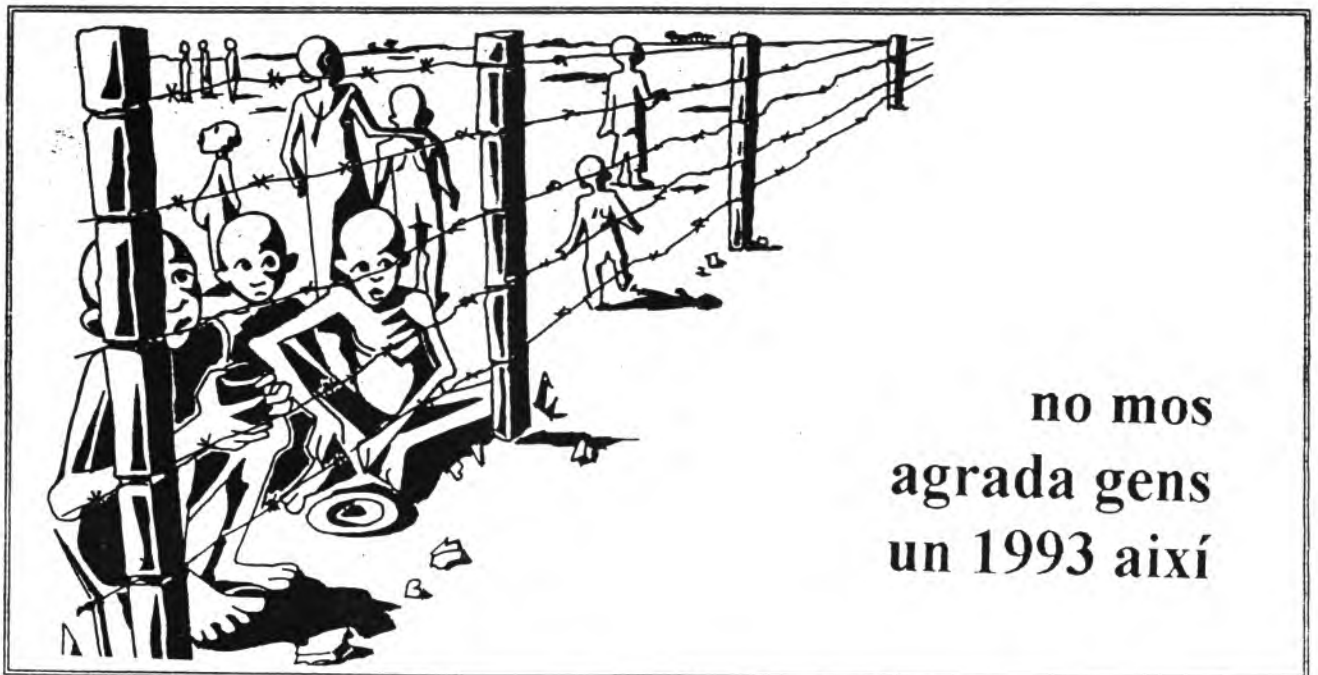
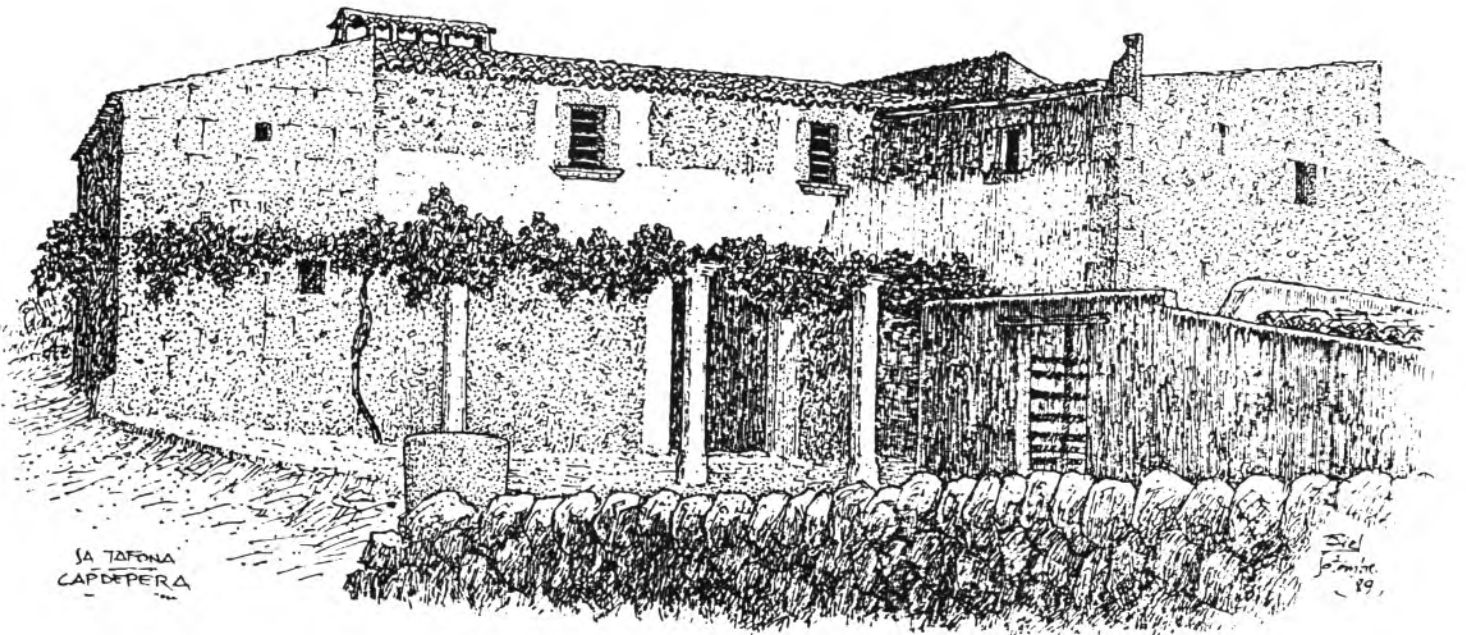
VERMELL

ne. 137

Capdepera i Cala Rajada

gener 1.993.

no mos
agrada gens
un 1993 així

PORTALET

Cap Vermell.

GENER 1.993.
Ne. 137.

Bolletí de l'Obra
Cultural Balear.

**Capdepera
i
Cala Rajada.**

L'hem fet:

Joan Rai.
Pep Terrassa.
Ma. Antònia Gomis.
Jaume Fuster.
Paco Galià.
Sebastià Ferrer.
Biel Torres.
Joan Espiritusanto.
Miquel Ferragut.
Llucià Sirer.
Isidor Rodríguez.
Andreu Genovart.

Dipòsit legal 1197/80.

Imprimeix:

Apostol i Civilitzador .
(Petra).

*Els col.laboradors d'aquesta
revista, expressen la seva
opinió als articles firmats.*

Cap Vermell.

Apartat de correus,69.

Capdepera.

Editorial Conjunta de l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca.
NO VOLEM LA MACROPRESÓ A MALLORCA.

El Pla Directori de construcció de centres penitenciaris del Ministeri de Justícia de l'Estat preveu la construcció d'una macropresó a Mallorca. La ubicació d'aquesta presó encara és una incògnita, malgrat ja s'hagin apuntat algunes possibilitats a la zona del raiguer i a Palma.

La macropresó és una ciutat presó, ja que el conjunt de 14 minipresons de 68 presos - enrevoltades de parets de 4 metres d'altitud- a més de tot un conjunt de serveis -minihospital, edifici cultural, edificis de serveis, piscina coberta, etc.- que precisa d'unes 40 hectàries de terreny pla i sense cotes aprop, amb una necessitat d'aigua d'aigua de 36 tonnes/hora. tindrà una cabuda de 950 reclusos, la qual cosa contradiu la Llei General Penitenciària (1.979) i recomanacions del Consell d'Europa que xifren la cabuda màxima en 350.

La construcció d'aquesta ciutat presó a la vora de qualsevol poble mallorquí suposa un greu impacte i irreparable dany: impacte ambiental degut a l'elevat número d'hectàries en zona plana que necessita, a la torre de vigilància de 40 metres; impacte econòmic, destrucció de zones de conreus i influència sobre els altres sectors; impacte social, degut a la possible instal.lació d'uns 600 funcionaris -amb les seves famílies- al mateix poble, que capgirarien la seva vida quotidiana i que aquest no podria assimilar, creant-se una situació de conflicte. Impacte social que no es produeix a una ciutat.

La ciutat presó tindrà molt més serveis que qualsevol poble de la part forana mallorquina, i això no és just.

La presó de Palma -ara en diuen Centre Penitenciari- té uns 625 reclusos, quan la seva cabuda és de 400. Possiblement ha quedat petita, però al mateix temps està saturada de presos preventius -en espera de judici-. S'ha de cercar solució, que pot radicar en la ampliació de l'actual -hi ha terrenys suficients als seus voltants previst d'ús penitenciari al Pla General d'Ordenació Urbanística de Palma-, agilitzar els processos judicials, reformar penes i condemnes.

L'actual presó està a una zona de desenvolupament urbanístic per habitatges, la requalificació de zona de serveis penitenciaris a zona urbanitzable dispararia el valor econòmic dels terrenys. Ens trobam davant una nova operació especulativa ? Què hi ha al capdavant del Pla Directori ?

Els experts en presons i juristes opinen que la presó és una escola de delinqüents i un destrossar a la persona que no ho és, que la macropresó sols és rentable econòmicament, que no va totalment encaminada a la reinserció del delinqüent i en detriment de l'atenció al reclus i que calen solucions més humanitzades i penes alternatives com: arrestament de cap de setmana, règim obert, pisos d'acollida, treballs útils a la comunitat i de reseriment a les víctimes del delict.

És evident que la macropresó no és una necessitat social, que no és una solució. Però cal trobar una solució a l'augment de la delinqüència realitzada per persones en serioses dificultats personals i socials, en una societat cada cop més competitiva i insolidària. Cal anar al bessó del problema d'evitar l'aparició de delinqüents: campanyes de prevenció, ajuts a famílies problemàtiques -amb membres presos-, de promoció sociolaboral de joves amb dificultats, reinserció del reclus, reforma del codi penal -canvi cap a penes comunitàries—, agilitzar els processos judicials -es a dir dotar a l'administració de justícia dels recursos que precisa-.

La solució de la macropresó és la més fàcil i que permet més guanys econòmics, però està buida de contingut humà, buida i enfora del problema que preten solventar.

I és ben clar i evident: no volem la macropresó a Mallorca.

MENS AT WORK. Les obres dels carrers Elionor Servera i l'Agulla van a bon ritme. Ja veurem com quedaran d'aquí a un parell de mesos: de les maquetes a la realitat hi ha un llarg camí.

Però hem observat dos bons detalls. Per una banda s'han rebaixat les voravies a les cantonades, afavorint el pas de cadires de rodes i "cotxets" d'infants. Per altra, s'han renovades les canonades i col·lectors, i els cables d'electricitat i telefònica sembla que seran subterranis.

NNSS. Seguim a l'espera de conèixer la reforma de les Normes Subsidiàries de Capdepera, promogudes per l'equip de govern de l'actual consistori.

Hi ha rumors que, malgrat ésser titllades de restrictives pels seus promotors, afavoriran el creixement urbà de la zona d'Es Carregador. Desitjam de tot cor que només siguin rumors infundats i, fins i tot, malèvols. Però el vot de Salvador Moll, demanant la possibilitat de construir un port esportiu a en Es Carregador i certes reunions informals amb propietaris de terrenys, fan sospitar que hi ha qualche cosa més que rumoreig.

AJUDA A BÒSNIA. El mercat d'objectes usats a la Plaça de l'Orient en ajuda als nins bosnis ha estat un èxit. S'han recollides unes 710.000 pessetes que s'empraràn en pagar les despeses de l'expedició d'en Laurent Gilles que durà medicaments a Bòsnia.

En Levon i altres organitzadors, així com tots els

que d'una forma o altre col·laboraren, poden sentir-se ben satisfets de la tasca duita a terme.

U.C.D. No és que reviscoli el famós partit centrista d'Adolfo Suárez, és una agrupació anomenada "Unió Contra la Delinqüència" que ha sorgit al nostre municipi per a pressionar les autoritats a què solucionin aquest greu problema que pateix el nostre poble. De moment, l'única acció que estan duent a terme és la recollida de firmes, per donar suport a un manifest contra la delinqüència a Capdepera.

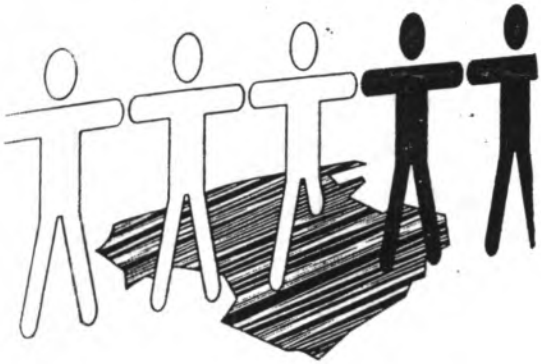
JOVENTUTS MUSICALS. El passat 28 de desembre celebraren l'assemblea anual en la qual s'aprovà la gestió de l'any 1992. Hi acudiren únicament dos socis, tot i que els prometeren una xocolatada.

CONCERT. Dins el programa de festes de l'Esperança, la banda de música celebrà el tradicional concert de Nadal. Els músics demostraren, una vegada més, l'alt nivell assolit baix la batuta del director, don Enric Pastor. Especialment emotiu fou quan el director demanà la participació del públic que acompanyà a l'orquestra cantant una nadala i l'himne a Capdepera.

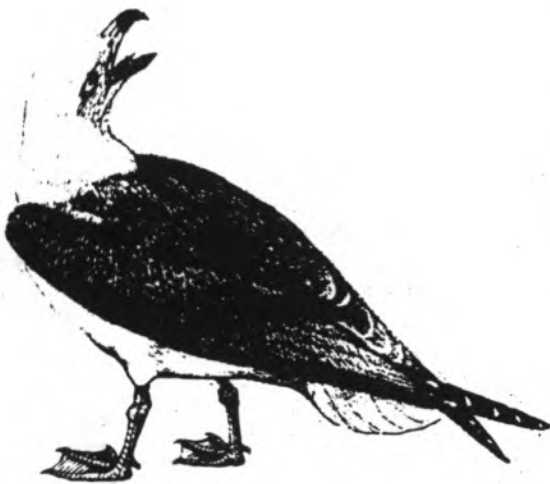
CORREUS. Hem rebut una carta de la Federació de Serveis Públics de l'Ugt agraint el nostre comentari. aparegut en aquesta mateixa secció, el mes de novembre, sobre el bon funcionament dels serveis locals de Correus.

CAMPANYA "MALLORCA SOLIDARIA CAP AL 0,7 %. Organitzat per Justícia i Pau i amb el suport del Consell Insular de Mallorca s'ha iniciat la campanya "Mallorca Solidària, cap el 0,7 %". Els objectius de la mateixa són l'augment del coneixement del problema i de la sensibilització ciutadana sobre la marginació, el subdesenvolupament, la fam, les relacions Nord-Sud i la potenciació de la solidaritat del poble mallorquí. S'intenta un compromís de les institucions i associacions de Mallorca d'adherir-se a la campanya i de dedicar un percentatge dels seus pressupost al Tercer Món.

MALLORCA SOLIDÀRIA

Cap al 0'7%

En una informació publicada al diari *Ultima Hora*, el 28 de desembre, el director general de Gesa, don Miquel Pocovi afirmà que s'apagada de llum de la segona festa de Nadal havia durat cinc hores. Que el 50 per cent de la població, als 40 minuts tingueren llum i, després de 30 minuts més, ja era el 75 per cent la que tenien corrent elèctrica així com Déu mana.

Però a l'altra 25 per cent, un parell de pobles caiguts del cul de Judas, ens tingueren a les fosques més de cinc hores.

Què falla que sempre ens toca als mateixos? Quan hi ha una averia petita ens toca a noltros i quan és grossa també, en una proporció de cinc a u o més; es a dir, en cas de apagades generals, una hora pels altres i cinc per noltros; un dia pels altres i cinc per noltros. Tormentes aïllades, totes per noltros i, a cada una, un parell de sectors a les fosques.

Què arreglaven els de Gesa, després d'haver donat llum a tots els demés? L'excusa de que estam a un cap de l'illa no ens val, ni hem volem sentir parlar. Es Murtarar està a mig camí i a S'Arenal i Palma Nova no hi queden a les fosques.

Sabem que la conducció elèctrica de Capdepera, en cas de necessitat, és una de les que tenen preferència, i no és per lo guapos que som, sinó per donar llum a Menorca; però després d'una averia de quaranta minuts haver d'esperar quatre hores més sense saber el motiu... això ja són figures d'un altra paner.

L'endemà, dia 28, en unes noves declaracions, el sr. Pocovi, deia que totes les reclamacions s'havien dessestimat perquè s'apagada del dissabte, 26, no és imputable a Gesa, de totes maneres, va dir, ferien tot el que podrien.

I noltros, que no ens enteram de res, pensam, per que noltros també pensam, que estem bén arreglats si Gesa no hi pot fer res. A quin mal govern hem de culpar dels perjudicis que ens causen les deficiències de la companyia?

UN LECTOR

EL TEMPS

... EL NOSTRE TEMPS

JOAN ESPIRITUSANTO

Aquest mes sí que hem tingut pluges, fent del desembre passat el més humit dels darrers cinc anys, ja que tenim que remuntar-nos al 1987 per trobar unes quantitats d'aigua semblants. Tot i que n'és la causa els ruixats calguts el dia de Nadal que, com recordareu, ens daxaren sense fluid elèctric, patint una foscor més temps del desitjable.

Onze varen esser els dies en que anotarem precipitacions. Cinc a la primera desena, amb 20,4 l/m2. Un dia a la segona, amb 6 l/m2 i, altra volta, cinc dies a la tercera amb precipitacions fora de lo normal, 96 l/m2. El total és de 122,4 l/m2. sient, el ja esmentat dia 25, el més plujós amb 81 l/m2. Dels onze dies de pluja, quatre va esser inapreciable.

Les tormentes de trons i llamps es situaren els dies 7,8,11 (aquest sense pluges) i el 25 que arribà a l'apoteosi devers les cinc i mitja de l'horabaixa, amb un llamp que feu tremolar les finestres.

El vent bufà de ponent la primera quincena, rolant a tramuntana els dies 10 i 12, per passar, a partir del 24, a llevant i gregal i, acabar, el 28 dins el quadrant de tramuntana que ens dugué fred.

Pel que fa a les temperatures, dir que la màxima correspon al primer dia del mes amb 22°, baixant als 11° el dia 10, seguit d'una recuperació per tornar a baixar fins els 12° a finals de mes.

La temperatura mínima pujà fins els 14° els dies 6 i 13, per anar devalant, essent la mínima el dia 31 amb només 4°.

En el mes de desembre tinguérem un eclipse total de lluna, visible des de tota Espanya, el dia 9. Comença a les 20h. 55m. principi de la fase umbral a les 21h. 59m., passant al dia 10 erial fi de la fase umbral a les 01h. 29m. i fi de l'eclipse a les 02h. 33m.

El mateix dia 9 hi hagué canvi de lluna i també, el 21 a les 14h. 44m. que va començar l'híver que, esper, vos hagi trobats preparats per combatre'l.

Bon any, amics lectors, des de l'estació de l'Institut Nacional de Meteorologia B 560.

AGENDA DE LA VILA DESEMBRE

NATS

- dia 2 Julia Salort Flaquer de na Margalida i Bartomeu
- dia 3 Juan José Melis Cerrato de na Julia i en Joan
- dia 6 Bernat Ferrer Pociño "Papa" de n'Amparo i en Bartomeu
- dia 6 Jesus Uceda Vaiccaneras de na Margarita i en Jesus
- dia 10 Xavier Galmes Estarellas de na Maria i Antoni
- dia 12 Sergio Martínez Solano de na Maria i n'Alberto
- dia 16 Ismael Parra Berba de na Maria i en Rafaci
- dia 17 Antonia Estela Adrover "Viulina" i Sebastià Estela Adrover "Viul:" de n'Antonia i en Miquel
- dia 20 Susana Galiano Fernandez de na Magdalena i en Miguel
- dia 30 Marc Ferragut Massanet de n'Angela i en Miquel

NOCES

- dia 6 Avelino Garcia Infesta amb Maria C. Oejo Bauza
- dia 6 Manuel Bonnin Garau amb Juana Corraliza Prieto
- dia 12 Eliseo Castro Gonzalez amb Ana Osuna Jimenez
- dia 12 Gabriel Ginard Garau amb Francisca Riera Coronado
- dia 13 Jaime Riera Timoner amb Maria Maiagon Bayon
- dia 20 Gabriel Fuster Barcelo amb Maria Gomila Gelabert
- dia 26 Manuel Fernández Gelabert amb Juana Vives Abellán
- dia 29 Andreas A. Wolf-Diet-Rich amb Katrin C. G. Scholz

FINATS

- dia 25 Agustí Lliteres Ginard "Catoi" (23 maig 1906)

CAP VERMELL

LA REVISTA QUE LLEGEIXEN ELS CECS

AVISOS, NOCES, i.... COMUNICATS.

PP i els ESPAIS NATURALS.

Els membres del Partit Popular, Independents del grup parlamentari de la coalició, exceptuant per tant els representants d'UM, s'han reunit per estudiar la situació de la proposició de Llei de Modificació de la L.E.N., després dels esdeveniments i manifestacions recollides als mitjans de comunicació, consideram:

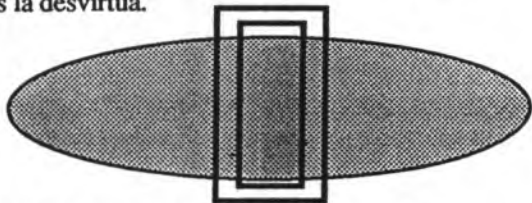
1) Que de cap forma s'ha de retirar la Proposició de Llei de reforma de la LEN.

2) Tampoc no és convenient ni oportú perllongar dita reforma.

3) És de tota urgència arribar amb UM a l'acord sobre els Espais de l'Illa de Mallorca, tota vegada que sobre Menorca i Eivissa i Formentera ja s'ha assolit aquest. Això donat el moment en què es troba la tramitació de la Proposició de Llei.

4) Consideram que tenint en compte les entitats convocants de la manifestació d'ahir a la nit (16 de Nov.), concloem que són els mateixos que en les passades eleccions perderen el vot per a altres formacions polítiques i per això, no representen en res el nostre electorat. Seguirem essent fidels als nostres plantejaments i compromisos adquirits amb els nostres electors.

5) Per altra part, lamentam profundament la desinformació que s'ha donat d'aquest tema, on s'ha volgut transmetre la idea que amb dita reforma s'ataca l'esperit de la LEN, que recordem, fou una iniciativa del PP-UM, quan només es van a realitzar unes modificacions puntuals que en no res la desvirtua.

VI PREMIS DE DESEMBRE.

Els VI Premis de Desembre de l'Obra Cultural Balear estan marcats, enguany, per dos fets fonamentals: el 30 aniversari de la creació de l'OCB i l'homenatge a Josep Mª Llompart.

Són 30 anys de feina i lluita, al servei de la dignificació del nostre poble, de l'enfortiment de la nostra identitat.

La distinció de la Junta Directiva ha estat per Miquel Dolç (Dtor de l'Enciclopèdia de Mallorca) i Josep Melià.

Obra Cultural Balear

EL PRINCIPÍ DE LA GARANTIA PATRIMONIAL.

Els ciutadants tenen el dret a mantenir la integritat del valor econòmic del seu patrimoni davant les intromissions singulars de l'Administració. Hi ha un dret a l'integritat patrimonial, a què l'Administració no ens llevi el què és nostre, vinculat al dret a la propietat.

No vol dir que tinguem el dret a mantenir de forma inalterada els béns del nostre patrimoni, l'Administració pot privar-nos dels béns -expropiació- però ha d'indemnitzar-nos íntegrament el valor dels nostres béns, que se'ns indemnitzin d'una forma adequada. Per tant no es refereix als béns en si mateixos sinó al seu equivalent econòmic. D'aquesta forma, el nostre patrimoni econòmic, es manté com estava.

A la pràctica no succeeix així, no succeeix com hauria d'ésser. Aquest principi de garantia patrimonial, es concreta de dues formes:

a) Expropiació forçosa. La Constitució espanyola la recull a l'article 33.

Segons les lleis, l'expropiació va seguida de la corresponent indemnització, el que ocorre és que la Constitució no diu que aquesta ha d'ésser justa. En qualque cas s'empren criteris de mercat, altres vegades s'estandarditzen els criteris d'indemnització, sempre mal pagats.

Segons la llei d'expropiació, al seu article 1, és: "la privació singular de béns i drets particulars acordada imperativament".

Singular vol dir que no és una càrrega general, per a tots els ciutadants, només per a determinats, un o varis. Per exemple per a construir una carretera.

b) Responsabilitat patrimonial de l'Administració.

Al marge de l'expropiació (privació directa) hi ha moltes altres situacions a les quals l'actuació de l'Administració, causa danys als particulars, al marge de tota relació jurídica prèvia.

La responsabilitat patrimonial de l'Administració està consagrada al Dret espanyol des de 1.954, i ha estat incorporada a la Constitució de 1978, a l'article 106.2.

A la nostra Comunitat Autònoma, concretament a Mallorca, en el marc de la protecció dels Espais Naturals, apareix una llei en 1.984, per a protegir Es Trenc. Els propietaris dels terrenys no varen poder construir i demanaren una indemnització per responsabilitat patrimonial de l'Administració. En aquests moments és al Tribunal Suprem.

A més, els tribunals concedeixen indemnitzacions de l'Administració per diferents motius, per exemple: carretera amb bassió i qualcú cau i es fa malbé. Darrerament hi ha sentències que condemnen l'Administració per lesions o morts de reclusos dins les presons, causades per altres reclusos; casos en que malalts mentals fan malbé altres malalts o, fins i tot, a terceres persones.

Tot això depèn d'una cosa fonamental, en moltes de situacions, de la consciència social.

El Primer apartat -l'expropiació- està molt assumit però en canvi, el segon apartat... Ho està també?

Joan Lluís Massanet.

Regidor del P.P. a l'Ajuntament de Capdepera.

"HACIENDO EL PINO"

El grup de rock local **Haciendo el Pino**, acaba de gravar un LP. Es ha fet als estudis *Art i Sound* de Pollença i, la propera imprimició del disc es farà a Alemanya. És una grata notícia, venint d'un grup de joves del nostre poble; però abans de seguir parlant d'aquest fet recordem la formació del grup.

Haciendo el Pino està integrat per Bonifacio López (Boni), com a cantant; Pep Nicolau, guitarra i veus; Joan Carles Bernat (Kaka); al baix: Felip Cardesa, guitarra i veus; i el bateria Manolo Labata (Fako).

La primera formació va esser l'any 88 amb el nom de "*Esponatis*" i, estava format per en Pep, en Casellas i en Barona. Una mica més tard varen compareixer en Joan Carles i en Manolo. **Haciendo el Pino** amb l'actual formació va fer la primera actuació a finals de l'any 90, a la discoteca *Tiroi*. El darrer component que s'hi va integrar va esser en Felip, ja a l'estiu del 91.

Prenguent café a l'Orient amb en Pep i en Felip, conversam sobre la gravació del seu disc.

Diuen que el disc conté una dotzena de temes seus, la meitat d'ells no estrenats encara, amb temàtiques molt diverses. Les lletres contem el que ells veuen i el que passa pel carrer (la seva vida actual, els seus sentiments). Totes estan escrites en castellà, a no ser una, que va compondre en Pep, en mallorquí.

Seguint amb la conversa parlan del procés que segueixen per fer les cançons. Generalment, primer escriuen la lletra, després la melodia i, al final, l'acompanyament; però de vegades parteixen d'una instrumental i acaben fent la lletra al final.

No acaben de definir l'estil de la seva música. Pensen que és una mica mesclat, amb temes molt diferents. I variats són també, els seus gusts musicals: des de hard-core fins a estils com el de Lino Vitale o Win Mertens, passant per les influències que rep en Boni del pop espanyol dels 80.

Amb tot això, **Haciendo el Pino** ha fet concerts practicament per tota la part forana. A Palma encara no hi han arribat, ja que "la cosa", diu en Pep, està molt malament, fins i tot pels grups de dins Ciutat. Però el que els agradaria realment, com a tot grup musical, seria sortir a actuar fora de Mallorca. Tornant a les actuacions, diuen que els agrada més tocar dins pubs que al aire lliure. En Felip comenta que l'ambient que es forma és el més adequat.

Seguint parlant de moltes coses, arribem a un punt de la conversa una mica més seriós per ells. Diuen que no han demanat mai subvencions a ningú. Tots els instruments i aparells els han pagat de la seva butxaca. Fins i tot els assaigs els fan a Son Jaumeil. Pensen que seria molt interessant que hi hagués més interès cap al col·lectiu de joves.

Actualment hi ha, al poble, quatre grups de rock amb estils diferents i, a tots ells els hi agradaria rebre alguna subvenció de l'Ajuntament. Creuen que un mínim de subvencions sempre ajudaria als joves a tenir més estímuls per fomentar i crear més música jove, en lloc de cercar altres coses com drogues o d'altres històries que emboliquen a la joventut.

Amb aquestes idees tan positives que tenen aquests joves, només manca desitjar-los sort amb el disc i totur amb la formació.

MARIA ANTONIA GOMIS

agenda musical gener

CLASSICA

ORQUESTRA DE CAMBRA FRANCO-ALEMANYA
Patronat de turisme Cales de Capdepera dins el programa "Un hivern a Mallorca", amb la col·laboració de Joventuts Musicals.

A l'església de Cala Rajada, a les 17 h.
Dissabte, dia 2

CLASSICA

A DETERMINAR

Organitza "Un hivern a Mallorca"
a l'església de Cala Rajada a les 17 h.
Dissabte, dia 30

JAZZ

EN DIRECTE A CAFE-3
Els divendres a la nit

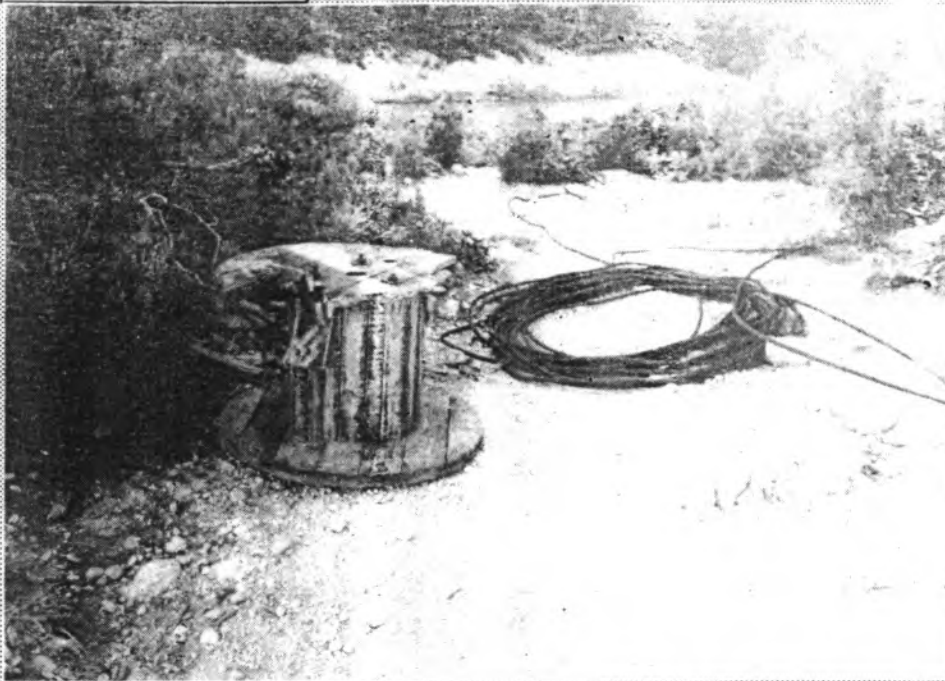
CAP VERMELL

LA REVISTA QUE FULLEGEN ELS MANCOS

Un

per aquesta foto.

A finals d'estiu l'iot "Lady Anna of fife" embarrancà a la platja de Cala Agulla i durant tot un mes fou observat, fotografiat i filmat. Sense voler, esdevingué tot un espectacle.

I com no podia ésser d'altra forma, el seu salvament no decepcionà als espectadors. Enginy i espectacularitat es combinaren per treure'l de l'arena.

A la fi tots contents... Tòts? idò no. Damunt la punta del Gulló, "els rescatadors", deixaren metres i metres de cable de filferro. I no només el de la foto, també fermat a les roques hi ha un cable que s'endinsa dins la mar de longitud indeterminada. (10, 20, 40...metres ?).

Creim que qualcú, Ajuntament o Costes, s'haurien d'haver preocupat que es retirassin les deixalles, ja que els operaris, avui per avui, no són prou responsables com per deixar el paratge natural tal i com el trobaren.

Si se'ls ha de reconèixer l'engeny i la constància, també hem de dir que tenen una nul·la consciència ecològica. Tant d'esforç era dur-se'n el que ells mateixos havien duit pel rescat?

I de les mates i pinotells destrossats no en deim res, per no augmentar el llistat de desfetes. Això ha passat a un Espai Natural.

Ara, qui se'n durà el filferro ?

**NO ET
MOSSEGUIS
LA
LLENGUA
PARLA
CATALÀ**

Trenta anys són bastants anys quan es tracta de viure'ls reivindicant continuament els trets de la pròpia identitat. I aquesta és la història i la vida de l'Obra Cultural Balear d'ençà que per iniciativa de Francesc de B. Moll va constituir-se en 1962, sempre els seus homes i les seves dones enmig dels reptes que el país ha plantejat. Avui, amb la perspectiva que permet la distància, l'entitat podria fer seves les paraules del poeta:

Només perdura allò que bastim amb l'esforç i creix en l'esperit dels homes i dels pobles fins a esdevenir l'àmbit on tota veu ressona.

EDIFICI DE PREESCOLAR, SÍ O NO?

Fa ja uns cinc anys que l'Associació de Pares d'Alumnes i alguns professors del C.P. S'Alzinar, van iniciar gestions amb l'Ajuntament i el Ministeri d'Educació i Ciència, per contruir un edifici de preescolar que reuñís les condicions necessaris per a garantir la seguretat i els espais adequats per a una educació infantil correcta. Actualment aquest alumnes de quatre i cinc anys estan ubicats dins aules d' E.G.B., en tots els problemes que això pot suposar. I si en un temps proper volem ampliar als alumnes de tres anys acabarem "d'afegir al bullit". Com a anèctoda podem explicar que un nin de preescolar -ara anomenat educació infantil-, quan vol rentar-se les mans necessita dur "la seva cadira per arribar al rentador. Més seriament podem afegir que les condicions de les aules no tenen els espais adequats a les necessitats d'aquesta educació. Molt alegrement s'han donat algunes solucions d'ocupar espais d'E.G.B., ja que d'aquí a uns anys es començarà a construir els edificis de "E.S.O." (Ensenyança Secundària Obligatoria). Aquesta solució només és parcial, ja que automàticament presenta uns certs problemes: en primer lloc això vol dir que haurem d'esperar uns certs anys per escolaritzar els nostres fills de tres anys i per l'altre que fins que no es contrueixi un edifici per a "E.S.O.", seguirem sense tenir uns espais per l'educació infantil. Estam acostumats que les coses vagin a poc a poc, però això ja és massa, poden passar de cinc a deu anys sense tenir un edifici en condicions.

Darrerament, segons informacions de l'A.P.A. de Capdepera, el Ministeri ja no pensa construir un edifici, sinó fer un estudi per veure la possibilitat de reduir els espais destinats a E.G.B. i adequar-los a infantil. Solució que podria ésser molt bona si realment contàssim amb uns espais sobrants. Això no es així, ja que des de fa molt de temps la nostra escola de Capdepera pateix de manca d'espais destinats als servicis bàsics per desenvolupar l'activitat educativa.

Darrerament l'escola de Sa Punta de N'Amer va aconseguir una de les darreres construccions que s'han fet d'educació infantil, esperem que no sigui de les darreres. Creim que Capdepera també té dret a tenir una escola d'infantil i més si pensam que en un principi l'Ajuntament havia arribat a un acord amb el Ministeri per a construir l'edifici. Actualment tenim poques esperances i només cal esperar que el Consistori actui urgentment per activar i possibilitar l'esmentada constucció, o bé el lloc que inicialment s'havia planificat juntament amb la "guarderia", o a un altre lloc que es cregui més oportú.

Com hem dit abans tenim poques esperances, actualmet els interessos van dirigits cap altres camps, l'educació infantil queda marginada a un segon lloc.

Contràriament a aquest pensament, més bé polític, volem contestar-lo amb arguments pedagògics. Primerament justificar que el "preescolar" - que no és obligatori-, és molt necessari, suposa una introducció al nin dins el món de l'aprenentatge. L'alumnat comença a desenvolupar tot allò que "dur dintre". Està demostrat que els nins que han assistit amb regularitat a aquest nivell educatiu estan més preparats per iniciar la lecto-escritura al primer cicle de primària. Però no basta assistir diàriament a la classe sinó que han d'intervenir uns altres factors com una ensenyaça adequada al nivell i uns espais acondicionats a les necessitat que té el nin en aquestes edats.

Creim que hi ha altres raons, però també és veritat que aquestes ens poden demostrar la necessitat real i urgent de solucionar el problema, que des de fa uns quinze anys està enlairat, sense que ningú li doni una solució efectiva. Passam la torxa del problema als organismes competents en la matèria com són: Associació de Pares d'Alumnes, l'Ajuntament i el propi Consell Escolar, que haurien d'augmentar les pressions damunt el Ministeri per a conseguir arribar a uns acords; malgrat que donar la millor solució sigui difícil, ja que hi ha mesclats interessos polítics, econòmics i educatius.

A tot el problema plantejat hem d'afegir el que presenta ésser una escola d'integració, ha de tenir un major control de l'activitat escolar d'aquests alumnes a diferència del que hem de tenir dels altres. A més de necessitar uns espais per desenvolupar uns tipus d'activitats especial, per professors de terapèutica i logopèdia, unes sales d'atenció específica als alumnes amb necessitats educatives especials... Així podríem aportar més elements a aquest altre aspecte fins arribar a la seva totalitat.

Si realment ens interessa actuar, haurem d'unir forces i fer-ho ràpidament, d'això depèn els resultats de l'esforç que realitzarem.

Elaps. tinta i tintor

NUEVO CORAZÓN

P A P E L E S D E A R T E Y O D I O

PALMA DE MALLORCA

26 NOVIEMBRE 1992

*Nueva Yorka , sa Rapita.

Perquè la costa és de tots i perquè el paisatge és patrimoni de tota l'humanitat : "PROU D'ARENA !".

Perquè tots tenim dret a un habitatge vora la mar : "PROU DE PLAYAS !", perquè els nostres cotxes tenen dret a un aparcament digne : "PROU D'ARBOLES !", perquè les nostres barques tenen dret a un amarrament segur : "PROU DE ROCAS !".

Perquè la construcció és necessària per donar feina a tots els que venguèren per treballar i perquè els promotors ens animen els arquitectes i els enginyers : "PROU D'ESPais NATURALS, ARA !".

Per una Mallorca digna "NO VOTEU".

¡ BA TU BA DEU !

Salat ,

*Jeróni Sainz

Pamflet distribuït dia 26-N a la manifestació en defensa de la Llei d'Espais Naturals (L.E.N.)

pàgina 16

HISTORIA GABELLINA

L'atzar ha fet que caigués en les nostres mans el retall de premsa que publicam. No sabem de quin diari es tracta, ni qui s'amaga darrera l'enigmàtica "X" que el firma. Tampoc sabem quins són els motius de la inarmònica serenata.

El batle, aleshores, era don Miquel Caldentey Ginard "Creus", batle des de 1926 a 1931; però com sia que l'articulista diu que l'actuació municipal que atribola a la població gabellina, dura ja, prop de set anys, hem de pensar que l'anterior consistori, encapçalat per don Antoni Cursach Amorós, batle entre els anys 1923 i 1926, no és alié a les actuacions consistorials que torben la tranquil·litat del poble.

No estaria de més que algú investigués el succedí en aquells anys i ens ho expliqués, abans no es perdi del tot l'informació i, amb ella un retall de la nostra història. La curiositat ens pica.

Per què Cap Vermell te tants pocs subscriptors ?

Per què sempre hi escriuen els mateixos ?

Per què Cap Vermell no es fa amb paper reciclat ?

POLÍTICA

En Capdepera

Nos escriben de Capdepera:

«En las primeras horas de la noche del jueves próximo pasado y como protesta de la desdichada actuación del actual consistorio, que desde hace cerca de siete años viene ejerciendo por medio de su alcalde una verdadera racha de desahogos y tiranías, los vecinos del pueblo iniciaron desde los terrados y azoteas un concierto estruendoso con silbidos, cencerros, caracoles, latas, etc., tocata que se prolongó hasta cerca de las once.»

Se asegura que hay el proyecto de insistir en la serenata inarmónica, como pequeño desahogo de las ánimos justamente indignados por motivos que año tras año ha sufrido la localidad con la mansedumbre y patriotismo que la caracteriza y que el cambio de gobierno hace creer que cesará en breve.

Por bien del pueblo y de su tranquilidad espiritual turbada con insistencia por quienes no quisieron o no supieron darle la satisfacción que siempre produce la justicia y la equidad, es de esperar que en breve plazo se pongan al frente del consistorio nuevos elementos adornados de las prendas tan precisas a los que ejercen cargos de tal importancia.

Capdepera 8 de febrero de 1930.

—X—

CAP VERMELL

LA REVISTA QUE S'ESCOLTEN ELS SORDS

pagina 11

ES CORB MARI D'ES MOLL

Sebastià Ferrer "Es Maletèr"

Vatualmon sagrat, com estaven s'altra dia d'enfobiolats es Corb Mari d'es Moll i sa Moixa d'es Cantó.

Mos digué es Corb Mari que fa dos anys que està fent una vidriola per anar-se'n de vacances an es Caribe i, ara que estava a punt de comanar es passatges li ha sortit es fórat tort i es tir per sa culata.

Fa un parell de dies estava dret, davant sa platgeta, amb sa moixa d'es Cantó i li contava sa mala sort que duia feia una temporada. Mentre estaven xerrant començà a comparèixer gent i més gent que s'aturava a veure aquestes obres que estàn fent en es carrer d'Elionor Servera.

Així com sa rotllada anava tornant grossa, sa Moixa i es Corb Mari tengueren sa boca closa, escoltant ses opinions d'aquella farrumalla de gent que amollaven comentaris per a tots es gusts; que si pa-ta-tí, que si pa-ta-tà; però quasi tots coincidien en què en estar acabades ses obres quedaria molt millor que no estaven abans; però... que també buidarien ses butxaques en es confrontants d'es carrer i, així els treurien sa rampa.

Sa Moixa d'es Cantó, que és sa més xerradora d'aquell redol, que sempre pareix una debanadora, ella que és com un papagai, allà escoltava aquell rosari d'opinions més groga que un xinès amb hepatitis. Quan la veren d'aquella manera i amb ses barres tancades li demanaren a veure que li passava que havia perdut es remuc amb aquell color de maonesa.

Sa Moixa, que no havia badat boca i que només escoltava, a la fi va explotar, amollant sa seva lletania:

-Vltros, que no sabeu que enguany, en aquest 92 tan popular amb s'Expo i es Jocs Olímpics, que ara ja tenim per sa popa, s'Ajuntament ha acabat es doblers i no té un punyetero duro ni per fer cantar un cec ?

Sa Moixa d'es Cantó els digué que s'any anterior tenien una putada de doblers per lo que volien i ho demostraven perquè es permetien es luxe d'escampar-ne per aquí... per allà... i per allà

deçà, com feren també amb sa plaça d'es Pins, es carrer Biel Roca, un tros d'es carer de sant Roc, amb un altra tros d'es carrer Patró Biel Ferrer, i tota s'avinguda que va des de sa plaça de son Moll fins a sa benzinera.

Resulta que as veïnats que confronten aquests carrers els feren ses reformes, amb una lhumanaria impressionant i, cunetes tan amples que a qualque carrer arriben de banda a banda, sense que els ha costàs un duro.

Totes aquestes obres es varen pagar de ses "Arques grosses", que per omplir-les, encara que no siguem veïns ni confrontants ni passem mai per allà, tots mos hem hagut d'estrènyer tant sa corretja que qualque dia no importarà fer-nos es barram net.

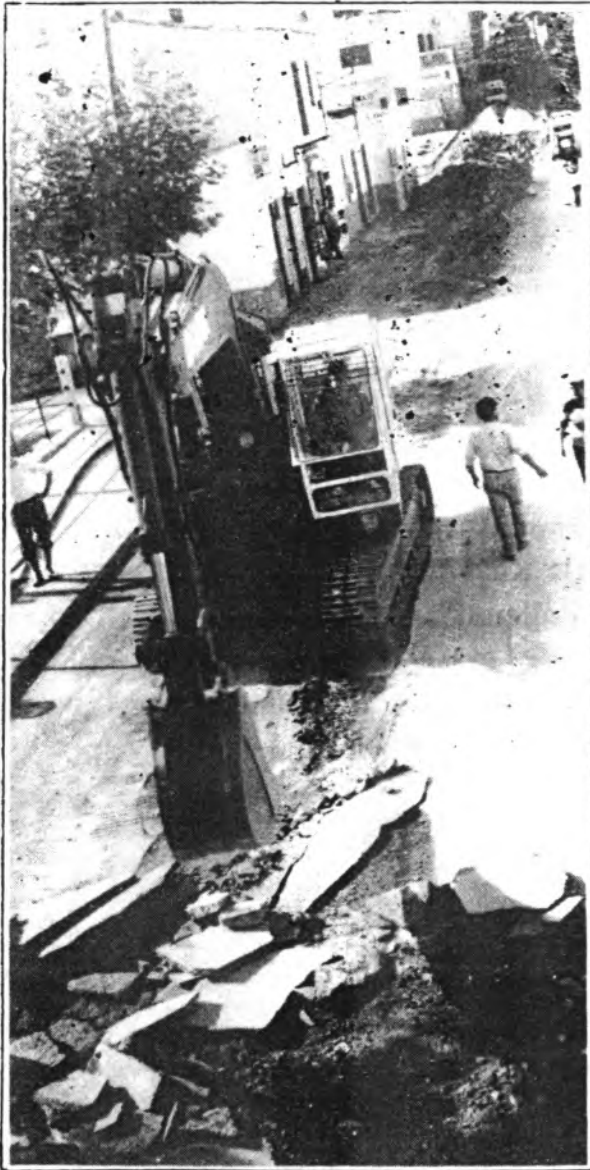
Ara, en es primer carrer que hi va haver a Cala Rajada li ha tocat sa loteria, perquè es on compareix sa gent a passejar, comprar i anar en es moll, perquè és on es veinats, per molta son que tenguin i per malats que estiguin, han de sufrir es renou d'es qui mos vénen de fora i de qualque renouer de per aquí. Un carrer que ja té llum a voler i ara en tendrà més. Un carrer que quan plou pareix un torrent i ses dones, en anar a comprar, han de cercar tota casta d'enginyns per no anegar-se i ets al.lots per anar i venir d'escola en peguen una panxada, i en aquesta eixida encara no ho arreglaran. Són veïnats d'aquest carrer que quan el cel fa un tro han de sufrir s'estar a les fosques amb ses geleres, televisors, rentadores... tot aturat. També són es que no poden deixar es cotxe davant ca seva com fan ets altres veïnats d'es poble. I així, amb aquest embelliment, manco podran viure com viuen es demés.

-Però que no veis que així no podem anar de cap de ses maneres ? Es quatre cala-rajadars que fa tants d'anys aguantam es timó en s'hivern encara hem de pagar es quatre doblers que hem arraconat a força de moltes polcimades, perquè es turistes ho trobin tot més guapo. Si fos per noltros ... no ho arreglarien no... ho deixarien fer tal com està, i ja n'hi ha prou. Idò què ho paguin tots aquests de per aquí i per allà que eixuguen

ses butxaques an es turistes, si és que ho fan per a ells.

Sa Geperuda de sa Platgeta, que s'havia afegit a sa rotllada, li va contestar:

-Bé... tu et penses que ho saps tot tan sols no saps per quin cap l'han d'enfilar. Tu que no saps que tots menjam d'aquests turistes?

Es Corb Mari que encara no havia pogut badar boca, en aquelles aigües tan remogudes, els va dir:

-An es pas que anam, si entre ets uns i ets altres no s'aturen d'aixugar-nos ses butxaques... amb aquest trot que duim podrem tirar sa correya : posar-nos retranques perquè mos sortiran fils d'aranya en es forat d'es trons. Que tots menjam d'es turistes m'has dit?... ca barret!

-Escolta -li va dir sa Geperuda- no te enrabiïs que tanmateix et faràn posar es cap damunt es piló. Jo se que mos hem de treura ses paparrusques perquè vengui gen d'afora, si no mos treim sa son... quedarem més tots sols que un portèr davant un penalty.

Bé -li digué sa Geperuda- deixa anar tot això, que entre es colesterol, s'artrosi, sa sang alta, sa putada d'agrura que sempre tens, haver-te de canviar es barram i es cotxe que no et funciona... val més que xerrem de coses més agradables, que aquestes no tenen importància.

-Què no tenen importància? -li respongueren- Això ho diràs tu!

Maradedeueta del Sant Roser ! quan sentiren a sa Geperuda no donar importància an es carrer en obres, quan algú haurà de fer de ferrer! Ho deixaren anar per no tenir una pujada de sang i no afegir an es banyat. Tanmateix sa cendra ja ha fet es lleixiu.

Sa Geperuda va canviar de conversa:

-Què vos en recordau de quan en Miquel Verger, des de 1940 fins a l'any 50, devallava sa llet a Cala Rajada cada dia, manco es diumenges, amb un cavallet roig?. Devallava deu litres de llet cada dia i n'hi havia per tota sa gent d'es poble i encara qualque dia en sobrava.

-Recent mil llamps! -va dir es Corb Mari- si m'en record... i bé que me'n record. I tu, què te'n recordes de sa primera barberia que hi va haver a Cala Rajada?. Va esser l'any 1920 en es baixos de Ca's Bombu i es barber era en Toni Coix.

-Si -va dir sa Geperuda- ja ho crec que me 'n record. I de se primera casa que va fer mestre Colau Baroi també. Va esser l'any 1917 en es

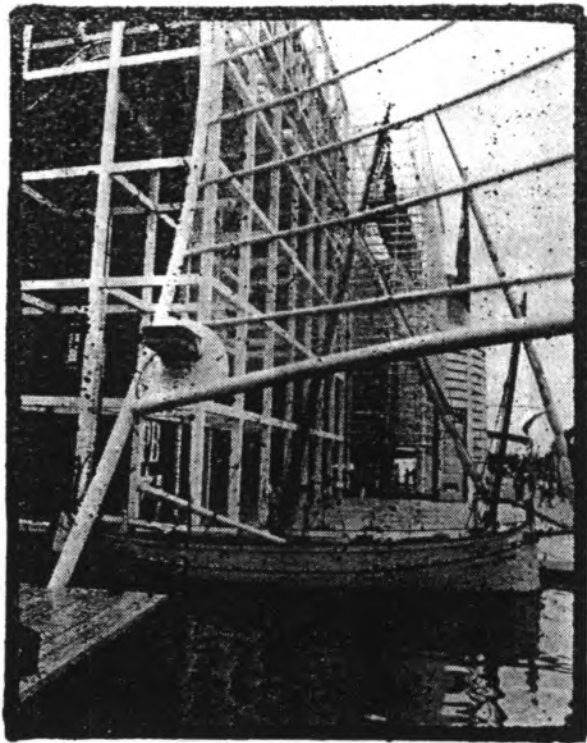
CAP VERMELL

LA REVISTA QUE COMENTEN ELS MUTS

carrer de ca ses Monges. Mestre Colau feia aquestes cases, acabades amb trespol fet i persianes posades, per cent duros. Per mostra podem veure ca l'amo en Francesc d'es Claper. Una casa acabada per cent duros... ja li posaràs terra en aquest cep.

-Ara sa gent quasi ni se'n recorda que a Cala Rajada en es mes de novembre de l'any passat es seguidors del Barça inaguraren sa seva penya. I això que pareix que va esser la setmana passada i de llavors ençà el Barcelona ja ha estat campió de lliga, campió d'Europa, campió de sa Super-copa i altres herbes. Què trobau que és poc? ...i dò ja me direu quin altra equip hi ha que faci sa futbolada que fa el Barça o que li pugui embrutar es nom.

Es Corb Mari que no n'entén de futbol i que li piquen altres coses més interessants que inaguracions de penyes, barces, Nuñez, Stoitxkov, Koemans, Casaus, Guardioles, Cruiffs... cruís per tot es lo que veuen es Corb Mari i sa Moixa d'es Cantó, i barques que s'estavellen per damunt ses penyes. Me pareix que si el rei Gaspar no mos du un bon paquet de sentit comú, un altre paquet de comprensió i un altre, de ben gros, de bona administració, per molt de llum que mos posin... no veurem dues passes lluny i es pegar de grapes ho podem donar per fet.

Heus ací l'Alzina, el llaut construit a Cala Rajada, per l'amo en Miquel "Pollençí", tal com explicava en aquestes mateixes planes en Sebastia "Malater". Aquí el podeu veure a l'entrada del pavelló balear de l'expo-92.

EN COS DE CAMISA

No seria faltar a la veritat si al frontis del Parlament Balear, hi gravessin una inscripció que digués "Els doblers són la mesura de totes les coses"

Que no es tracte d'un problema de quantitats tots ho sabem. Que ens importa el número de quarteredes que té el sr. Cañellas! És una qüestió d'honorabilitat

Transformar la pitjor raó en majoria parlamentaria. Vet aquí l'art que exerciten els polítics.

"La LEN, tirana dels homes, força a aquests a realitzar moltes coses contra la Naturalesa" (Hípias, segle V a. C.)

Llocs de venda.

Podem adquirir Cap Vermell als següents establiments col·laboradors:

A Capdepera:

- * Els dos estanc:
Ca'n Serra a Vila Roja.
Ca Na Maria Tasana a Vila Nova.

A Cala Rajada:

- * Llibreria Cala Rajada.
(carrer Elionor Servera).
- * Casa del Mar.
- * Llibreria Cala Agulla.

Cap Vermell és una publicació mensual publicada a Capdepera i Cala Rajada.
Subscriuiu-vos!

BATEC.

Volia xerrar , aquest mes d'un greu problema que creix dia a dia: l'augment de la delinqüència i la drogaaddicció al si de la nostra comunitat. Però dos fets molt significatius m'han fet deixar , per més endavant, aquestes reflexions.

El primer d'ell, ha estat el gran èxit del "mercadillo" de la Plaça de l'Orient, de recollida de doblers per ajudar l'expedició que, des de Mallorca, durà medicines a Bòsnia. Tots, organitzadors i col.laboradors, s'han vist sorpresos per la gran participació del nostre poble. Dia 13 de novembre, la plaça de l'Orient era una festa a la SOLIDARITAT. I és just reconèixer que les set-centes i pico de milers de pessetes recaptades per la venda d'objectes donats, són moltes pessetes. Sense dubte ,darrera l'èxit, hi ha un grup de gent que ha sabut organitzar l'event. Per completar , la recollida de medicaments s'ha superat respecte a l'any anterior.

El segon fet fa referència al desbordament de l'equip del *Banc de Sang de les Balears* el passat dia 16 de desembre. En tres hores es feren unes 70 donacions, xifra mai feta , en un dia, al nostre municipi. L'espera, o el fet que gent se n'anàs sense poder donar sang diu molt del nostre poble. A ningú l'importà l'espera, valia la pena. Si no ha estat un fet puntual (a altres convocatòries, ja es notava un augment de donacions...) podem felicitar-nos.

Ja sabem que faltà molta gent al "mercadillo", que hi hauria d'haver més donants, que aquesta solidaritat podia estendre's a altres aspectes....però sincerament, badant entre els vells objectes el diumenge o tombat a la llitera -entre altres, molts, donats- hem vaig sentir orgullós de viure on visc.

Tres i no rés.**Tot un exemple.**

Voldria fer un comentari en torn a un fet que tal vegada molts no coneixen i pot ser no sigui massa transcendent però jo el vaig trobar molt significatiu i reconec que em va captivar.

En el concert de donà la Banda de Música el dia de la seva patrona Santa Cecília, hi hagué un moment, fou a la primera part del programa, en que el director Enric Pastor, entregà la batuta a quatre joves promeses de la música, Na Cati Mari Terrassa Garau, En Sebastià Moll Cruz, Na Rosa Maria Lechón Romero i En Bartomeu Alzina Sureda perquè dirigissien la banda en una de les seves interpretacions.

Aquest gest, si voleu senzill, però d'una gran delicadesa em va impressionar. Ho vaig trobar estimulanti i exemplar. En el nostre món on hi ha sempentes per escalar els primers llocs , on l'estufera i les ganes de figurar s'apoderen de les persones, és una cosa poc freqüent que el director de la banda vulgui potenciar alguns dels seus components - al.lots joves que sonen amb la resta dels seus companys- donant-lis l'oportunitat de conduir tot el conjunt baix la seva direcció. Per altra part aquest gest es feu de manera senzilla, sense ostentació ni demagogia.

Estic convençut que són aquestes petites coses les que fan avançar el nostre món, les que donen credibilitat i les que ens mantenen viva l'esperança que en el futur encara es podran recollir fruits de participació , solidaritat i fraternitat.

Andreu Genovart.

Avis de darrer moment : *L'Agrupació Contra la Delinqüència convoca, als habitants del nostre municipi, a una manifestació el proper dia 23 de Gener , a la tarda. El lloc de concentració serà davant el camp de futbol des Figueral (autovia Joan carles I) i acabarà a la Plaça des Sitjar, on serà entregat al batle, Antoni Muntaner, una carta en la que es demanen mesures efectives contra la proliferació de delictes i el consum i tràfic de drogues a Capdepera.*

L'U.C.E. ha recollides unes 1.100 signatures de recolçament al seu manifest.

Per la seva banda l'equip de govern de l'Ajuntament, ha convocat una reunió extraordinària de la Junta de Seguretat Ciutadana.

Així de "sabrosa" quedà aquesta lectora de
Cap Vermell després d'haver-sen
empassolat la revista

pagina 16

ESPORTS.

JUDO.

IMPORTANT TRIOMF DEL CLUB RENSHINKAN. al aconseguir una medalla d'or, dues d'argent i tres de bronze, al trofeu "Ne Waza".

El passat dissabte 21 de novembre, es celebrà el "IV Trofeu de Ne Waza, Costa de Calvià". L'escenari per aquesta confrontació fou el Poliesportiu de Calvià.

Aquest singular trofeu es distingeix dels demés en que la modalitat és només de judo a terra. Una competició normal està composta de dues parts: la de judo a peu (*tachi waza*) i si no s'ha marcat un *ippon* - màxima puntuació- el combat segueix en terra (*ne waza*) on s'apliquen inmovilitzacions, estrangulacions i luxacions, per guanyar el combat s'ha d'inmovilitzar a l'adversari una sèrie de segons, mínim 10 i màxim 30, i segons els quals es dona una puntuació. O produir l'abandó de l'adversari i mitjançant una palanca a l'articulació del colze o una estrangulació al coll, si l'adversari no abandona el combat s'entén que la tècnica aplicada no és correcta. Al xerrar d'estrangulacions i luxacions, sempre ens referim a judoques adults i mai a nins.

En aquesta jornada varen estar presents la totalitat de clubs existents a les nostres illes, amb una inscripció al voltant dels 50 participants. El Centre Renshinkan presentà a Joana Servera, Cati Sureda, Ma. del Mar Arriba, Magdalena Massot, Miquel Sancho, Joan Nicolau, Pablo Jiménez i Manolo Ruiz.

Finalitzat el campionat Na Joana aconseguí el primer lloc, Na Cati el segon i Ma. del Mar el tercer en la categoria oberta femenina; Joan J Nicolau el segon lloc en lleugers sub-19, Miquel Sancho el tercer en pesats sub-19 i Pablo Jiménez el bronze en lleugers seniors.

VIDAL

Els judoques del Club Renshinkan, Miquel Sancho i Joana Ana Servera, triomfen a la competició per aspirants a la categoria "DAN" (Cinturó Negre).

Els passat dissabte, a les instal·lacions del Palau Municipal d'Esports de Calvià es celebrà l'examen de competició per aspirants a cinturó negre 1er, 2on i 3er DAN. Dita prova consisteix en un campionat en el qual els judoques en són candidats i han de guanyar els combats i marcar, al manco, 35 punts. Trenta-cinc punts vol dir guanyar 4 dels 5 combats prevists, quasi amb la màxima

puntuació, en alguns combats pot arribar a ésser 6 punts i en altres 4, tot depén del nombre d'inscripcions en cadascuna de les categories - en aquest cas s'aplica un barem corrector per aconseguir els 35 punts necessaris -.

El Club Renshinkan va inscriure quatre esportistes, Miquel Sancho i Magdalena Sureda pel 1er DAN; Joana Servera i Cati Sureda pel 2ón.

Miquel Sancho va tenir un sorteig difícil, primer perquè li tocà una lliga, a la qual va haver de fer 6 combats, i segon perquè la majoria dels seus adversaris pertenyien a categories superiors. Malgrat això Miquel demostrà estar en un gran moment guanyant tots els combats per "ippon" (màxima puntuació). L'altra protagonista d'aquest acte fou na Joana Servera guanyant també tots els seus combats a les adversàries, conseguint 39 punts. Referent a Cati Sureda hem de dir que li faltà una millor forma física i només arribà als 31 punts, li'n mancaren 4 per superar la prova. I quant a na Magdalena direm que no va ésser el seu dia i una lesió al genoll l'apartà de la competició.

A en Miquel i na Joana una vegada superada la prova, per ventura, més difícil per passar a la categoria DAN, només els resta esperar una nova convocatòria, en aquest cas la Tècnica per aconseguir l'apreciada categoria superior.

VIDAL

CAP DE LLEVANT

Una vegada passat l'ecuador de les competicions en les que participen equips afiliats a Cap de Llevant, podem dir que la sort, pel que fa a les classificacions és desigual.

Començarem per l'equip de basket masculí senior. De moment és el que està deixant el pavelló del club en el lloc més alt, ja que, en aquests moments, és el primer de la classificació amb una gran diferència sobre els seus més directes rivals. Els pupils d'Ani Muñoz i la directiva, ja somien en la possibilitat d'esser campions de grup i, afrontar la fassa d'ascens amb la motivació necessària per a aconseguir-ho.

Pel que fa a l'equip de futbol-sala, després d'haver mantingut l'esperança d'estar, al final del campionat entre els primers i, poder jugar el play-off d'ascens, la sort, millor dit, el joc els ha estat advers i hauràn de lluitar per evitar el descens de categoria. Destacar que

l'entrenador, Pep Fuster, ha deixat l'equip per motius, fins ara, desconeguts. Però, tot i l'inconvenient que representa estar sense director, i més essent de l'entitat del mencionat, s'està intentant mantenir la categoria.

Dir que varis integrants de la secció d'atletisme estàn participant a diferents competicions que organitza la federació. A Cap de Llevant li ha estat otorgada una prova per el Campionat de Cross de Balears que tindrà lloc, si no hi ha novetats, el pròxim 14 de febrer a Son Jaumell (a l'altura del camp de tir).

La penya de basket, com ja hem comentat en anteriors cròniques, te com a principal objectiu preparar els futurs integrants de l'equip senior i així assegurar la seva continuïtat.

Per tancar l'informació tans sols lamentar que la sort no ens hagi acompanyat, ja que el nostre número, el 17.588, no volgué sortir del bombo. Haurem d'esperar l'any vinent !

CAP VERMELL

LA REVISTA QUE AGRADA ALS FATS

el planeta verd.

LA TERRA : PROTAGONISTA DEL 92. I del 93 ?.

Als anys 1991 i 1992, els problemes mediambientals han estat al primer plà de l'actualitat mundial. Els darrers anys s'han caracteritzat per una conscienciació de la greu degradació de l'entorn i com influeix en la salut i vida dels éssers humans.

Però, realment, els governs volen "salvar la Terra"? Ja s'ha comentat, per tot arreu, l'importància de la "Cimera de la Terra" de Rio (Brasil) pel futur del planeta, i l'escàs compromís adoptat: els tractats del Canvi climàtic i el de Biodiversitat, així com el compromís de dur a terme dues noves conferències: Recursos marins i Desertització.

I, resumidament, així esteim. Recordarem alguns dels problemes de la Terra:

AIRE.

L'emissió de diòxid de carbó (CO2) per les indústries i els automòbils està provocant l'escalfament de l'atmosfera que a la llarga durà la fusió dels Pols.

Segueix creixent el forat de la capa d'ozó que protegeix l'atmosfera.

AIGUA.

Els rius estan cada vegada més contaminats pels residus urbans, els abocaments industrials i la pol·lució per pesticides i insecticides.

SÒL.

La deforestació deixa el sòl desprotegit, fent créixer la superfície erosionada. La desertització augmenta per l'efecte del canvi climàtic i l'acció humana (tales massives, incendis forestals, roturació de terres...).

Part del sòl queda contaminat i inútil per l'abús dels pesticides.

BOSCOS.

En el món desenvolupat la pluja àcida ha afectat greument el 50% dels boscos alemanys i el 70% dels txecs i eslovacs.

Al món subdesenvolupat la tala incontrolada està provocant la mort dels boscos tropicals.

FLORA I FAUNA.

Fins fa pocs anys s'estingia una espècie animal o vegetal per any. Actualment els més optimistes opinen que es perden 40 espècies diàriament. Moltes desapareixen sense ésser estudiades, ni catalogades.

POBLACIÓ.

La població de la

Terra és de 5.500 milions d'habitants, cada dia neixen 200.000 nins, però 45 milions moriran abans de complir un any. La major part afectats per la fam, l'analfabetisme i la manca de serveis socials i sanitaris mínims.

NOTÍCIES:

L'entitat bancària "la Caixa", ha donat una passa envant al dur a terme una campanya per l'ús exclusiu de paper reciclat a les seves oficines i en la seva correspondència. Simultàniament ha patrocinat una edició catalana i, altra castellana, del llibret "50 coses senzilles que tu pots fer per salvar la Terra" del grup EA RT WORK GROUP. EL podeu aconseguir gratuïtament a les seves oficines. És francament útil i interessant.

AIXÒ JA VOL

UN CERT ESFORÇ

Ca l'amo en Miquel "Creus" ha estat, juntament amb altres edificis i indrets, una de les cases que han donat caràcter i personalitat al llogaret de Cala Rajada. Tal com succeí amb altres edificis i indrets fou enderrocada en nom d'una extranya, però molt estesa, concepció del progrés. La casa de les palmeres, que servien de fita als mariners per trobar les pesqueres, va ser retratada moltes vegades. La que vos mostrem va ser la primera fotografia que li feren i, una de les primeres que es feren a Cala Rajada. Ho deduïm per l'altura de les palmeres, que també ens fa pensar que la fotografia és del segle passat. Si teniu, o heu vist, alguna fotografia en la que les palmeres sian més petites ens agradaria que mos ho féssiu saber per poder mostrar-la als lectors.